*richten auf, beabsichtigen;* mit Dat. — 3) *trachten nach* (Acc.). चित्त so v. a. *begehrt.* — 4) *bedacht sein auf, besorgen, sich angelegen sein lassen.* — 5) *beschliessen, wollen, mit Etwas zu thun haben wollen.* — 6) *verstehen, begreifen, wissen.* — 7) **zur Besinnung kommen.* — 8) *sich vernehmen lassen, sich zeigen, erscheinen, gelten, bekannt sein, sein.* — 9) Partic. perf. चिकित्वंस् *a) bemerkt habend, bemerkend, merkend auf, aufmerksam.* — *b) verstehend, wissend, kundig.* — Caus. चेतयति, °ते und चित्तयति 1) *aufmerken machen, erinnern.* — 2) *begreifen machen, unterweisen, lehren.* — 3) *Jmd zum Bewusstsein bringen, denken lassen.* — 4) *wahrnehmen, bemerken.* — 5) *aufmerken, achten auf.* — 6) Med. (ausnahmsweise Act.) *zu einer Vorstellung gelangen, Bewusstsein haben, begreifen, denken, nachdenken, eine richtige Vorstellung haben von* (Acc.). चेतयान *bei Verstande seiend, vernünftig.* — 7) **zum Bewusstsein gelangen,* so v. a. *erwachen.* — 8) Med. *wissen,* so v. a. *sich erinnern* 241,10. *Bewusstsein haben von* (Acc.) ÇAṂK. zu BÂDAR. 2,3,18. — 9) *erscheinen, sich zeigen als, sich auszeichnen, conspicuum esse, glänzen.* — Desid. चिकित्सति (ausnahmsweise Med.) 1) *beabsichtigen, es absehen auf.* — 2) *lüstern sein.* — 3) *Fürsorge treffen, sorgen für.* — 4) *ärztlich behandeln, heilen* 171,5. — 5) *sich zeigen wollen.* — Caus. vom Desid. चिकित्सयति *heilen.* — Intens. चेकिते (d. i. चेकित्ते) und Partic. चेकितत्, चेकितान *sich zeigen, erscheinen, erglänzen.* — Mit अनु 1) *gedenken, sich erinnern.* — 2) *zuerkennen, zudenken.* — Mit अप Caus. *abtrünnig werden von* (Abl.). — Desid. *sich abwenden wollen von* (Abl.). — Mit आ 1) *merken auf, sich merken.* — 2) *begreifen, verstehen, kennen.* — 3) *ersinnen.* — 4) *sich zeigen, erscheinen, sich auszeichnen.* — Desid. *aufpassen auf, belauern.* — Mit प्र 1) *sich bemerklich machen, kund werden, erscheinen.* — 2) *begreifen, verstehen.* — 3) *kund machen, verkündigen.* — Caus. 1) *kund machen, verkündigen, erscheinen machen* ṚV. 7,80,2. — 2) *wahrnehmen, bemerken.* — 3) Med. *erscheinen.* — Desid. *anzeigen, zeigen.* — Mit अतिप्र *bemerkbar sein, sich auszeichnen.* — Mit वि 1) *wahrnehmen, unterscheiden.* विचित्त *wahrgenommen, bemerkbar.* — 2) *begreifen, erkennen.* — 3) Med. *sich wahrnehmen lassen, erscheinen.* — Caus. *unterscheiden, erkennen.* — Desid. 1) *zu unterscheiden suchen.* — 2) *überlegen, zweifeln, in Ungewissheit sein über, nicht glauben wollen, sich lange bedenken.* विचिकित्सित *worüber man in Ungewissheit ist.* — Intens. Partic. विचेकितान *erscheinend, sichtbar werdend* ṚV. 4,14,2. — Mit प्रवि in °चेतन. — Mit सम् 1) *zugleich wahrnehmen, überblicken, gewahr werden.* — 2) *einverstanden —, einmüthig sein.*

5. चित्त् f. *Intellect, Geist.*

चित 1) Adj. s. u. 1. चि. — 2) f. आ *a) Schicht, Holzstoss, Scheiterhaufen.* — *b) *Haufe, Menge.* — 3) n. *Gebäude.*

*चितविस्तर m. *eine Art Schmuck.*

चिताग्नि m. *ein brennender Holzstoss,* — *Scheiterhaufen* 132,5.

*चिताचूडक n. *Grabmal.*

चिताचैत्यचिह्न n. *ein auf der Verbrennungsstätte errichtetes Grabmal* HARSHAK. 145,10.

चिताधिरोहण n. *das Besteigen des Scheiterhaufens.*

चिताधूम m. *der von einem Scheiterhaufen aufsteigende Rauch* 111,19. 129,22.

चितानल m. = चिताग्नि KATHÂS. 18,147.

चिताप्रवेश m. *Besteigung des Scheiterhaufens* Ind. St. 15,385.

चिताभूमि f. N. pr. einer Oertlichkeit.

1. चिति f. 1) *Schicht, Schichtung von Holz,* — *Backsteinen* u.s.w., *Scheiterhaufen.* — 2) *Haufe, Menge, Masse.*

2. चिति 1) *Verständniss.* चित्तये als Infin. — 2) m. *Intellect, Geist.*

चितिका f. 1) *Holzstoss, Scheiterhaufen.* Am Ende eines adj. Comp. nach Zahlwörtern *Schicht.* — 2) **eine Art Gürtel.*

चितिकृत्ति f. *die Schichtung eines Feueraltars* ÇULBAS. 2,80.

चितिघन m. *die Gesammtsumme der Glieder einer arithmetischen Progression* ÂRJABH. 2,21.

चितिपुरीष n. Du. und Pl. *Schicht und Schutt.*

चितिमत् Adj. *Bewusstsein —, Intelligenz habend* ÇAṂK. zu BÂDAR. 2,3,40.

चितिवत् Adv. *wie ein Scheiterhaufen* KÂTJ. ÇR. 21,3,21.

चितिव्यवहार m. *Bestimmung des Gehaltes geschichteter Backsteine.*

चितिशक्ति f. *Denkkraft, Denkvermögen.*

चिती (metrisch) f. = 1. चिति 1).

चितीक am Ende eines adj. Comp. *Schicht.*

चितेय Adj. *rogalis.*

*चित्कणाकन्द n. N. pr. einer Stadt.

चित्कार m. und °वत् Adj. v.l. für चीत्कार und °वत्.

चित्त 1) Adj. s. u. 4. चित्. — 2) n. (adj. Comp. f. आ) *a) das Aufmerken, Bemerken.* तिरश्चित्तानि so v. a. *unbemerkt.* — *b) das Denken, Vorstellen, Gedenken.* Am Ende eines adj. Comp. *dessen Gedanken auf — gerichtet sind* 125,24. — *c) Absicht, Vorsatz, Wille.* — *d) Herz, Gemüth, Geist.* — *e) Intellect, Vernunft.* — *f)* in der Astrol. *das neunte Haus* VARÂH. JOGAJ. 4,1. — *g)* personificirt.

चित्तखेद m. *Betrübniss, Grum* 328,2.

चित्तगर्भा Adj. f. *sichtbar schwanger.*

चित्तचारिन् Adj. *Jmd* (Gen.) *willfahrend.*

चित्तज m. *Geschlechtsliebe, der Liebesgott* DAÇAK. (1925) 2,131,14.

चित्तजन्मन् m. dass. MÂLATÎM. 13,10 (16,5).

चित्तज्ञ Adj. (f. आ) *Jmds* (Gen.) *Absichten —, Jmds Herz kennend, Menschenkenntniss besitzend* Spr. 2284. RAGH. 10,57. Nom. abstr. °ता f.

चित्तताप m. *Kummer* Ind. St. 15,340.

चित्तद्रवीभाव m. *das Schmelzen —, Weichwerden des Herzens.* °मय Adj. *darin bestehend.*

चित्तनाश m. *das Schwinden des Bewusstseins.*

चित्तनिर्वृति f. *Wohlbehagen des Herzens, Gemüthsruhe.*

चित्तपावनगोत्रावली f. Titel eines Werkes.

*चित्तप्रसन्नता f. *Heiterkeit des Gemüths.*

चित्तप्रसाद m. dass. KAP. 6,31.

चित्तप्रसादन n. *Gemüthserheiterung.*

*चित्तभू m. *Geschlechtsliebe, der Liebesgott.*

चित्तभूमि f. im Joga so v. a. भूमि VJÂSA zu JOGAS. 1,1.

1. चित्तभ्रम m. *Geistesverwirrung.*

2. चित्तभ्रम Adj. *mit Geistesverwirrung verbunden* (Fieber) BHÂVAPR. 3,78.

चित्तभ्रान्ति f. = 1) चित्तभ्रम 235,18.

चित्तमोह dass.

चित्तयोनि m. *Geschlechtsliebe, der Liebesgott.*

चित्तरक्षिन् Adj. *Jmd* (Gen.) *willfahrend* MBH. 3, 233,20.

चित्तरञ्जन n. *das Erfreuen der Herzen* zu Spr. 1598.

चित्तराज m. *ein best.* Romavivara KÂRAṆḌ. 86,10.

चित्तल Adj. (f. आ) *von mittlerer Art, mässig.*

चित्तवत् Adj. *mit Vernunft begabt; verständig, klug.*

चित्तविकार m. *Gemüthsstörung.*

*चित्तविनाशन Adj. *das Bewusstsein vernichtend.*

चित्तविप्लव m. *Geistesstörung, Wahnsinn.*

चित्तविभ्रंश m. dass. MBH. 13,54,15.

चित्तविभ्रम m. 1) dass. — 2) *ein Fieber mit Delirien.*

चित्तविश्लेष m. *das Auseinandergehen der Herzen, Freundschaftsbruch mit* (Instr.).